Pohled na justiční podvod zvaný Tribunál v Haagu

- CZ24 News | 18. března 2023

Tribunál pro válečné zločiny v Haagu, plným jménem **Mezinárodní trestní tribunál pro stíhání osob, odpovědných za závažná porušení mezinárodního humanitárního práva, spáchaná na teritoriu bývalé Jugoslávie od roku 1991**, má akronym **ICTY,** podle anglických slov ***I****nternational* ***C****riminal* ***T****ribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of Former* ***Y****ugoslavia since 1991*. **ICTY** byl **založen *AD HOC*** (pro tento případ), pod mohutným tlakem USA, **rezolucí 827 Rady bezpečnosti** (RB) **dne 25. května 1993**. Nápad k založení Tribunálu vzešel od Klause Kinkela, když zdědil německé ministerstvo zahraničí po Hans-Dietrich Genscherovi, hlavním zločinci proti míru v souvislosti s rozbitím Jugoslávie. Nápad převzala **Madeleine Albrightová** (tehdy velvyslankyně USA při RB), která ihned pochopila, že **ICTY bude hrát významnou roli „prodloužené ruky" USA v mezinárodní politice**. Financování projektu na začátku zajistil **G. Soros**, mezinárodní finanční žralok, známý pro „kupování poslušných duší" v rámci různých nevládních organizací, NGO (*non-governmental organizations*), v zemích bývalého „východního bloku". Nicméně se velmi brzy ukázalo,že **ICTY je svým způsobem ilegální instituce, právní zmetek**, který má řadu protizákonných, nepřijatelných vlastností:

1.) **Rada bezpečnosti (RB) neměla podle Charty OSN oprávnění zakládat soud** (tribunál). Kapitola VII Charty OSN jedná o situacích ohrožení míru, o aktech agrese, kdy může RB zasáhnout. Podle článku 29 si může RB utvořit vedlejší, přiřazené, na RB závislé *(subsidiary*) orgány, nezbytné pro své funkce. **Nelze si ale představit, aby byl soud (tribunál) na někom závislým**. RB nemá ve svém statutu pravomoc organizovat něco, co neodpovídá jeho pravomocem. Snad by to mohlo udělat samotné Valné shromáždění, ne ale RB.

2.) **RB, když „předepisovala" kompetence Tribunálu, zřejmě záměrně vynechala ze statutu ICTY jako základní mezinárodní zločiny: plánování, podněcování, podpora a uskutečnění agrese a ozbrojené secese, které ohrožují mír** – vše to, aby ochránila pravé viníky rozbití Jugoslávie, agrese proti ni. **Charta OSN** (čl. 2 /4/ a /7/) **zakazuje vměšování do vnitřních záležitostí druhých států, zakazuje hrozbu i použití síly** od kteréhokoli státu proti jinému státu, podtrhuje, že je **vojenská intervence proti kterémukoli státu agrese a zločin BEZ ospravedlnění**. V případě Jugoslávie se ICTY tímto vůbec neřídil, neodsoudil flagrantní vměšování řady států do vnitřních záležitostí Jugoslávie, nepranýřoval hrozby použití síly Statut ICTY dokonce zajišťuje jeho nadřazenost nad národními soudy té které země, což je jasné porušení Charty OSN, která trvá na tom, že *OSN nes mí uzurpovat suverénní práva států.*

3.) Pod vlivem Tribunálu se vnitřní ozbrojený konflikt (občansko-etnicko-náboženská válka) přeměnil do mezinárodního,

4.) **Odehrál se veliký podvod při poskytování a zveřejňování informací o různých válečných zločinech**. Když pochopil obludnost projektu s ICTY, podal demisi první předseda komise expertů pro válečné zločiny v Bosně a Hercegovině, **holandský profesor státního práva Fric Kalshoven, který chtěl fakta, důkazy a ne propagandu**. Po něm touto funkcí pověřili pravověrného muslima, sunnitu, profesora Sharifa Bassiouniho, z DePaulovy univerzity v Chicagu, který velikou část informací o zločinech Chorvatů a Muslimů proti Srbům ve své zprávě (1994) nezveřejnil,

5.) **Zavrženíhodné postupy ICTY znamenají často i únosy, vyloženě hulvátské zatýkání**, **dokonce i vraždy při zatýkání**. **Zcela byla odstraněna presumpce neviny**. Heslo ICTY, pokud se jednalo o srbské zatykané, jako by znělo **:"Dokaž, že nejsi vinen, až když tě zatkli!". ICTY zavedl „utajené obžaloby**" (*sealed indictments*), o kterých postižení nemusí vůbec vědět. Jak píše (Mediterranean Quaterly, srpen 1994) **profesor** Carletonovy univerzity v Ottavě **C.G.Jacobsen**, **ICTY povoluje tvrzení o vině a priori** a tím diktuje a omezuje vyšetřování (chtěli to Albrightová a kanadský plukovník Fenrik z dozoru OSN nad válečnými zločiny). Při soudu s bosenským Srbem Dušanem Tadićem **byl hlavním svědkem obžaloby Dragan Opačić**, který zasvěceně odříkal, že viděl v táboře, jak Dušan Tadić páchá válečné zločiny. Pak se mu ale hnulo svědomí a přiznal se, že byl **pod hrozbou smrti ke svému svědectví**, které se naučil zpaměti, **přinucen sarajevskými muslimskými úřady**, že nikdy před tím Tadiće neviděl. Soud se jen „otřepal" a pozval si jiné „svědky", kteří možná měli otrlejší svědomí. Soud pokračoval dál, jako by se nic nestalo a Tadić byl odsouzen po nových svědectvích k mnoha letům (20 ?) žaláře.

6.) Financování byrokratického monstra ICTY, které má přes 1 000 zaměstnanců (roční výdaj přes 100 milionů US dolarů) má být hrazeno ze řádného rozpočtu OSN (čl.32 statutu ICTY). Skutečnost je ale jiná, **financování ICTY je hlavně ze zdrojů USA, arabských států, Sorose**, proto i příliš často ta zcela jednostranná rozhodnutí ICTY podle přání těch, kteří za to platí. Paní Albrightovou ne neprávem nazývali někteří soudcové ICTY „matkou Tribunálu". Pěkně to vyjádřil pan **Jamie Shea, mluvčí NATO** (časopis The Guardian mu dal pseudonym **„Šampion lží**"), když řekl, *že by bez zemí NATO nebyl žádný mezinárodní soudní dvůr, nebyl by Mezinárodní trestní tribunál pro někdejší Jugoslávii, protože země NATO jsou na předním místě těch, kteří založili tyto tribunály, kteří je financují a podporují v jejich denních potřebách… Uvedená obžaloba Jugoslávie byla uvedena podle konvence o genocidě. Tato konvence se nevztahuje na organizaci NATO…Země NATO jsou ty, které zajistily finance pro ustavení Tribunálu. My jsme většinoví finančníci*…(1. května 1999). **NATO je tedy neomylné: žaluje, soudí a vykonává rozsudky zcela podle svého…vždyť to vše platí…**

7.) **Výběr postupů a pořadí soudů je zcela selektivní**. Řada zatčených Srbů byla ve vězení i déle než čtyři roky (např.Šešelj, Krajišnik.atd.), než začal s nimi soud. Řada „jasných" válečných zločinců vůbec nebyla obžalována (např. generál Adem Ceku, tč. předseda vlády Kosova, bývalý velitel albánské osvobozovací armády Kosova, UCK, který spáchal řadu ověřených zločinů proti Srbům na Kosovu i za války v Chorvatsku a nyní cestuje po světě). Významný kosovský Albánec Ramuš Harudinaj, s prokázanou řadou vražd Srbů, různých Nealbánců i pro-jihoslovanských Albánců, byl sice už ve vězení Scheveningen, ale pak ho propustili, aby si mohl připravit obhajobu doma na Kosovu. „Gauleiter" Západu na Kosovu Sören-Jessen Petersen ho chválil, jaký je to prý férový člověk. Srby takto obžalované nepouštějí domů.

Vtipně komentoval činnost Tribunálu známý kritik mnoha postupů Západu, britský novinář **John Laughland** (The Times, 17.června 1999): „**Je to tribunál darebáků, s předem domluvenými postupy. Tento Tribunál ve skutečnosti porušuje všechny normy správného (**soudního**) postupu…"** Takže není vůbec nějakou slávou pracovat pro tento pochybný soud (tribunál). ***Naše nová soudkyně Ústavního soudu paní Ivana Janů pracovala několik roků pro ICTY. Co si asi ona sama myslí o práci a poslání tohoto výsměchu práva?***

Jinak by legální založení nestranného, zákony poctivě dodržujícího Tribunálu na souzení válečných zločinů bylo nutné uvítat, nesměl by to ale být takový pokrytecký Tribunál, jak ho popisuje britský novinář Laughland, za použití slova darebáci. Uvádí se, že kolem 5-6 % populace tvoří různí psychopati, pro které události jako válka, a obzvláště občanská válka, představují významnou možnost pro ukojení jejich patologických představ. Přidá-li se k tomu odpovídající propaganda, válečné zločiny se jen množí. Ten, pro koho přestane platit Boží přikázání NEZABIJEŠ !, toho od

zločinu může odvrátit jen strach z trestu. To případné potrestání však musí platit pro všechny stejně a nejenom pro ty, které „mocní pánové světa“ nemají z různých příčin rádi, proti kterým bojují, proti kterým vymýšlejí nejhorší pomluvy a lži. Tragedií pro spravedlnost je to, když **globalizovaná informační služba a media nehlásí to**, **co se skutečně děje, ale to, co mají objednáno hlásit**. Tragedií je, když ICTY zatýká a soudí podle toho, co si přejí ti, kteří ho vymysleli a kteří ho platí.

K zajištění popularity práce ICTY pomohly i různé PR (Public Relations) propagační agentury, které z dezinformací až lží dělají pravdu. Známá byla např.Ruder&Finn Global Public Affairs z Washingtonu, koupená Chorvatskem, bosensko-hercegovskými Muslimy, bohatou albánskou lobby. Ale i jinak pracuje propaganda proti Srbům, do 80tých let XX. století pokládaných za statečný a čestný národ. Od té doby jsou v řadě amerických filmů Srbové představováni jako kriminálníci, teroristé, vrahové. Tak začínal i populární US seriál JAG. I velmi populární herci převzali významné role ve vysloveně protisrbských filmech, těžko říci proč: z neznalosti? ze stupidity? z drzosti? za peníze? I vynikající Richard Gere tak vystupoval ve filmu “Za nepřátelskými liniemi“ (Behind Enemy Lines), i půvabná Nicole Kidman ve filmu „Peacemaker“ (Mírotvorce). Co všechno udělají peníze a jako polehčující okolnost i neznalost pravdy, politická stupidita.

Pro většinu nestranných pozorovatelů činnosti **Mezinárodního trestního tribunálu v Haagu (ICTY),** vyvolalo oprávněné zděšení (podzim 2006) nedávné propuštění po DVOU LETECH vězení **Nasira ORIĆE**, velitele nemalé muslimské posádky, po svých zločinech zejména se známou 28. divize v Srebrenici v Bosně. Tribunál mu má dokonce ještě zaplatit určitý obnos, protože o několik málo dnů omylem „přesluhoval“ ve vězení. Orić, válečný zločinec *par excellence,* vůbec nebyl souzen za genocidu, ani za přímé vraždy, i když jeho jednotky od roku 1992 do 1995 zpustošily mnoho srbských vesnic a osad (prý více než 100) východní Bosny a povraždily tam mnoho obyvatel (údaje říkají až 2-3000), mužů, žen i dětí. Vojáci holandského ochranného praporu, včetně jeho velitele plukovníka Karremanse, opakovaně uváděli veliké masakry Srbů v této oblasti. Západním dopisovatelům (např. Washington Post, 16.února 1994) Orić ukazoval své „trofeje“ ve formě videokazet, kde byly jeho jednotkami vypálené domy, Srbové bez hlavy, jejich těla nakupená v žalostných hromadách, rozstřílené zdi srbské osady. Některé hromady mrtvol Srbů, jak se chvástal, *„vyhazoval výbušninami na měsíc*“. V sarajevském deníku Oslobodjenje (seriál od 24.srpna 1996), se brání proti informacím Muslima Ibrana Mustafiće (významného člena Izetbegovićovy Strany demokratické akce) o teroru, který Orić a jeho mafie rozpoutali v obklíčené Srebrenici (Junge Welt, 27.-28. července 1996). Orić se tam chválí, jak *„v květnu 1992* (měsíc po vyhlášení samostatnosti Bosny a Hercegoviny) *vyčistil četnické* (tj.srbské) *vesnice* (vyhnal nebo zlikvidoval tamní obyvatele) *a pak město* (tj.Srebrenici) *napadli a dobyli*.“ Ještě měsíc před obsazením Srebrenici bosensko-srbským vojskem (11.července 1995), podnikli Orićovi muži další ze svých loupežných přepadů srbských vesnic v široké oblasti východní Bosny, za obvyklého ničení a vraždění. A při tom **tribunál ICTY odsoudil Oriće proto, „že nezabránil zneužití lidských práv“, ne za válečné zločiny.** Když generál UNPROFORu P. Morillon svědčil během soudu s Miloševićem, doslova rozzuřil bosenské Muslimy, když prohlásil, že srbské zločiny zřejmě souvisely s masakry Muslimů nad bosenskými Srby.

Kauzu Srebrenici zahájila paní Albrightová, když za měsíc po jejím obsazení ukázala několik leteckých snímků, které prý měly ukázat masakry Muslimů. Udělala to proto, aby odvrátila pozornost z vyhnání chorvatskou a bosensko-muslimskou armádou (Západem v srpnu 1995 sponzorovaná operace „Bouře“) kolem 200 000 (!) Srbů z Republiky srbská Krajina a z masakrů těch, kteří neopustili své dávné domovy.

V roce 1981 žilo v Srebrenici 28,4 % Srbů a 68,7 % Muslimů, v létě 1995 tam už žádní Srbové nebyli. Ve vloni vydané (2005), pečlivě zpracované knize **Milivoje Ivaniševiće „Zločiny proti Srbům (1992-1995)“,** ve vraždách v široké oblasti Srebrenici, v odstavci „odpovědní za zločiny“ je téměř

všude jméno Nasira Oriće, podobně jako severně, v Posavině, téměř všude je v této souvislosti jméno dalšího hrdlořeza, Vinka Štefaneka, plukovníka HVO (Chorvatská rada obrany). **V seznamu „Kniha mrtvých – Srebrenica -Bratunac" je uvedeno 3262 Srbů, kteří byli povražděni během 1992-95 v Srebrenici a jejím širším okolí**. Tribunál ICTY tyto informace dostal, ale nic proti tam uvedeným zločincům spáchaných pod vedením Oriće nepodnikl. ICTY vůbec nevzal na vědomí, že kolem 2000 Muslimů padlo v bojích kolem Srebrenici, spolu s 1200 bosensko-srbskými vojáky. Podle dezinformací, které šířily ICTY, západní média i státníci, ti mrtví Muslimové byli všechno oběti genocidy. Jako by v tamních tři léta trvajících urputných bojích nikdo nezahynul.

Zhruba ve stejném čase, kdy válečného zločince Oriće propouštěl ICTY z vězení, byl bývalý předseda parlamentu Bosny a Hercegoviny i Republiky Srbské **Momčilo Krajišnik odsouzen k 27 letům žaláře** po **čtyřech** letech pobytu během vyšetřování v žaláři (Orić byl souzen už po roce „vyšetřovací vazby"). Krajišnik byl odsouzen „pro společný kriminální podnik zvaný tvorba Velikého Srbska."

ICTY tvrdí, že **obžalovává a soudí i podle „odpovědnosti velitele**". A to je příčina toho, že téměř všichni srbští velitelé z občansko-etnicko-náboženské války v Chorvatsku, v Bosně a Hercegovině, a pak z doby NATO agrese (1999) proti Svazové republice Jugoslávii, SRJ (Srbsko a Černá Hora) a bojů proti teroristům UCK (Osvobozovací vojsko Kosova), jsou tč. věznění nebo obžalováni od ICTY. Je při tom zajímavé a trapné, že **osoba, která má na svém účtu tisíce zabitých a zmrzačených ve SRJ**, **nedozírné ekologické škody, rozsáhlá ničení v zemi** (škody podle různých odhadů až za 50 -100 miliard US dolarů), je na svobodě a těší se veliké úctě v Evropské unii. Je to **pan Javier Solana**, který jako generální tajemník NATO „**stiskl knoflík" dne 24. března 1999, po kterém začala 78 dnů trvající, Radou bezpečnosti neschválená zločinecká agrese, ničení a zabíjení v SRJ**. **Pan SOLANA**, který zastává tč. přední funkci v zahraniční politice EU, **je vlastně,** podle velitelské odpovědnosti, **válečným zločincem** *par excellence*. Jak to, že ho ICTY neobžaloval a nedal zatknout ? Copak není těžký mezinárodní zločin, když stovky bombardérů, na základě lživých informací, ničí a zabíjí 78 dnů, jen tak, když to nějaký generální tajemník, nějaké organizace nařídí, bez schválení jedinou světovou organizací OSN (její RB), která na to má právo? Nepřipomíná to slova Svatého Augustina, že „**Stát bez práva je brloh lotrů**"- kde **místo „stát" možno uvést „organizace NATO a její páni v roce 1999**". **Ničení a zabíjení se účastnila i letadla sjednoceného Německa,** která to stejné zde prováděla před 50 lety a částečně i před 80 lety.

Podle velitelské zodpovědnosti za hrůzy občansko-etnicko náboženské války byl souzen i bývalý prezident SRJ Slobodan Milošević, který ve vězení, během své obhajoby, i zemřel. Nicméně před tím **nad svými věznitelí triumfoval**, ukázal jim a jejich pánům jejich lži a podvody. I když to byli oni, podle velitelské odpovědnosti, kdo začali za pomoci Západu (Německa, Rakouska, Itálie, Vatikánu, a hlavně pak Clintonových USA) zabíjení a ničení v někdejší Jugoslávii, **ICTY nikdy neobžaloval prezidenta Chorvatska Franju Tudjmana a prezidenta Bosny, Muslima Aliju Izenbegoviće**, i když dodatečně se nechal slyšet, že je sledoval, že je dokonce možná i měl v plánu obžalovat. O obžalování **Slovince Milana Kučana,** který vlastně rozpad Jugoslávie zahájil, se nikdo nezmínil. Obžaloba ICTY proti Miloševićovi, podepsaná jeho hlavní prokurátorkou Louise Arbourovou, šikovně skrývala zločiny, které se mohly dokumentovaně připsat na vrub NATO aliance a albánských teroristů. Není zrovna pro nás nejlepší vizitka, že jsme vstoupili do NATO 12 dnů před počátkem jeho zločinů páchaných proti SRJ (12.března 1999) do této kdysi obranné a vážené organizace, a že jsme nevyužili hned svého vlivu (formálně by to šlo), k zastavení agrese NATO proti SRJ.

AUTOR: Prof. Dr. Rajko Doleček, DrSc.

ZDROJ